

RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 90 / 088 van 2 april 1990

O. ref. : 10527 / L / A / 91

BETREFT: Ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de toegang tot de informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen in hoofde van instellingen die, in het kader van de wetgeving betreffende de sociale zekerheid, opdrachten van algemeen belang vervullen.

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op de artikelen 5, 8 en 12;

Gelet op de brief en het verzoek om advies dd. 1 februari 1990 van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, ontvangen op 5 februari 1990;

heeft op 2 april 1990 volgend advies uitgebracht :

Het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit neemt in de artikelen 2 tot 9 letterlijk de tekst over van het "Ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de toegang tot de informatiegegevens en van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen in hoofde van instellingen die, in het kader van de wetgeving betreffende de werkloosheidsverzekering, opdrachten van algemeen belang vervullen". De Commissie heeft met betrekking tot dit ontwerp op 9 maart 1989 een negatief advies uitgebracht (advies 89/077). In dat laatste advies herinnert de Commissie aan eerder uitgebrachte negatieve adviezen betreffende andere koninklijke besluiten, waar in de bepalingen dezelfde bewoordingen worden aangewend. Zo worden de besluiten vermeld van 26 september 1988 (B.S. van 4 november 1988, blz. 15179 e.v.) waarvoor de Commissie negatieve adviezen heeft uitgebracht (advies 87/060 en 87/068, niet gepubliceerd; advies 87/061 en 87/069, zelfde B.S., blz. 15185-15188). De Commissie heeft tevens de koninklijke besluiten van 5 december 1986 (B.S. van 19 december 1986, blz. 17295-17422) in herinnering gebracht, waarbij zij erop wijst dat die besluiten bijna volledig identiek zijn aan het ontwerp en zij ook in dat verband een volledig ongunstig advies heeft uitgebracht.

De Commissie had er bovendien op gewezen dat een aantal bepalingen strijdig waren met de wet; zij heeft zulks herhaald in haar advies 87/060.

De verzoekende autoriteit legt er de nadruk op dat het ingediende ontwerp de tekst van de koninklijke besluiten van 5 december 1986 bijna volledig overneemt, zij verwijst naar het advies 89/077 van de Commissie met betrekking tot het op 9 maart 1989 bestudeerde ontwerp van koninklijk besluit, waarbij zij er de nadruk op legt dat het voorgelegde ontwerp met voornoemd ontwerp identiek is. Aangezien onderhavig ontwerp alleen het toepassingsgebied uitbreidt van bepalingen waartegen de Commissie reeds vroeger bezwaren heeft ingebracht, geeft zij ook in dit verband een negatief advies.

De Commissie wenst tevens de aandacht te vestigen op de bepalingen van artikel 1 van het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, alsook op de bijlage ervan. De structuur en de doelstelling van artikel 1 zijn identiek aan die van het op 9 maart 1989 bestudeerde ontwerp : alleen de benamingen van de instellingen en de wettelijke en reglementaire verwijzingen zijn noodgedwongen gewijzigd. In de bijlage bij het nieuwe ontwerp van koninklijk besluit is de lijst opgenomen van de instellingen waarop de bepalingen van toepassing zijn : het zijn er bijna honderd.

Artikel 1 strekt ertoe het recht van toegang tot het Rijksregister van de natuurlijke personen en het gebruik van het identificatienummer van dat register uit te breiden tot de "Fondsen voor bestaanszekerheid" bedoeld in artikel 1 van de wet van 7 januari 1958, die op grond van collectieve arbeidsovereenkomsten zijn opgericht door de paritaire commissies. Het tweede lid van artikel 1 van het ter studie voorgelegde ontwerp erkent dat die instellingen opdrachten van algemeen belang vervullen, zoals vereist door artikel 5, tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Die Fondsen voor bestaanszekerheid (de ca. honderd in de bijlage van het ontwerp voorkomende instellingen) bezitten op grond van artikel 2 van de wet van 7 januari 1958 rechtspersoonlijkheid in zoverre hun statuten zijn vastgelegd door paritaire commissies volgens de in artikel 1 van dezelfde wet bepaalde vormen.

De Commissie wenst tevens aan te stippen dat zij opnieuw bezwaren heeft aangevoerd tegen bepaalde wijzigingen die in vergelijking met de bepalingen van de besluiten van 26 september 1988, in de artikelen 2 tot en met 9 van het op 9 maart 1989 bestudeerde ontwerp zijn aangebracht. Aangezien het nieuwe ontwerp de bepalingen van het toen bestudeerde ontwerp overneemt, kan de Commissie haar eerder geformuleerde opmerkingen alleen maar herhalen.

Artikel 3 betreffende het gebruik van het identificatienummer in de bestanden en repertoria van de in artikel 1 bedoelde instellingen, lijkt de doeleinden waarvoor het gebruik kan worden aangevraagd, uit te breiden, terwijl artikel 2 van het besluit van 26 september 1988 bepaalt dat de machtiging tot een dergelijk gebruik "uitsluitend verleend wordt voor het vervullen van taken die, binnen de perken van de wetgevingen met de toepassing waarvan die instellingen belast zijn, tot hun respectieve bevoegdheid behoren, alsmede voor het vervullen van de taken die hun zijn opgelegd door of krachtens een wets- of reglements-bepaling". Men ziet het nut niet in van de opheffing van die nadere bepalingen, te meer daar artikel 4 van het ontwerp refereert aan de wijze waarop artikel 3 het gebruik van het identificatienummer regelt.

Op gelijkaardige wijze beoogt artikel 5 met betrekking tot de uitvoering van de werken door een derde, de uitbreiding van de mogelijkheden voor het gebruik van het identificatienummer en de mededeling van de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983.

Tot slot kunnen de in artikel 1 bedoelde instellingen op grond van artikel 6 van het huidige ontwerp zelf de diensten en de personeelsleden aanwijzen die gemachtigd zijn gebruik te maken van de mogelijkheden geboden door de bepalingen van het ontwerp, terwijl de Commissie steeds de wens heeft uitgedrukt dat die aanwijzing onder toezicht zou geschieden. De Commissie betreurt het dat geen enkele bepaling van het ontwerp daarin voorziet.

De Commissie kan bijgevolg alleen haar eerder uitgebrachte, negatieve adviezen bevestigen. Op grond van de opdracht die haar door artikel 12 van de wet van 8 augustus 1983 is toevertrouwd, legt zij er eens te meer de nadruk op dat een uitbreiding van het aantal besluiten waarvoor zij een dergelijk negatief advies heeft uitgebracht, alleen maar het gevaar vergroot dat de beschermingsbepalingen van diezelfde wet worden overtreden.

De Secretaris,

De Voorzitter,

A. PIPERS

D. HOLSTERS